

Formanden (Matzen): Hermed er altsaa Tinget konstitueret, og jeg er da forvisset om at være Tolk for de smertelige Følelser, som opfyldte alle Medlemmernes Sind, naar de første Ord, jeg udtaler fra denne Plads, ere et Udtryk for vor dybe Sorg og vor inderlige Deltagelse med vor Konge og vort Kongehus i Anledning af Hendes Majestæt Dronningens dødelige Afgang. Vel kom Dødsbudskabet ikke uventet, men da det kom, greb det os dog med Kendsgerningens tunge Vægt, at vor Dronning var død. Hun delte det menneskelige Livs Kaar, hvor Sorrig og Glæde vandre til Hobe; men undgik Hun end paa sin Livsvej ikke Sorgen, som Hun bar med en gudhengiven Sjæls Styrke, saa timedes der Hende dog ogsaa megen Glæde. I mere end et halvt Aarhundrede levede Hun i et lykkeligt Ægteskab med sin høje Gemal, i mere end en Menneskealder beklædte Hun ved Hans Majestæts Side Tronen som Danmarks Dronning, og medens Aarene led, saa Følket i stigende Maal med ærefrygtsfuld Hengivenhed op til sin Dronning, og i stigende Maal omfattede det Hende med sin Kærlighed i altid klarere Erkendelse af, at Gud i Hende havde givet os en god Gave. Med sand Glæde vare vi Vidne til det smukke og kærlige Samliv inden for Kongehjemmet og priste Dronningen som Hjemmets gode Aand, der med Aandens rige Gaver, med fromt Sind og kærligt Hjerte havde en opladt Sans for alt, hvad der giver Livet Skønhed og Ynde. Som forstandig og kærlig Moder opdrog Hun de kongelige Børn, der ere voksede op til at blive ikke blot de kongelige Forældres, men hele Danmarks Glæde og Stolthed, og til det sidste omsluttede og forenede Hun alle Kongefamiliens Medlemmer med Kærlighedens stærke dragende Magt. Som Hun virkede i sit Hjem, saaledes udfyldte Hun ogsaa paa den smukkeste Maade sit ophøjede Kald som Dronning for det Folk, som Hun fra sin spædste Barndom havde tilhørt, som Hun elskede, hvis Vel og Ve var Hendes eget Vel og Ve. Højhed, Finhed, Ynde i Væsen og Fremtræden gik hos Hendes Majestæt Haand i Haand med Venlighed, Mildhed og Hjertensgodhed. Derfor var det Hendes kæreste Stræben som Dronning at virke for at gøre godt, og denne Stræben har i rigt Maal baaret varige Frugter. Talrige menneskekærlige Stiftelser ville bære Hendes Navn til Efterverdenen og for kommende Slægter vidne om, at Danmarks Dronning med moderlig Omhu tog sig af de smaa og efter Evne søgte at bringe Trøst og Hjælp til de syge og lidende.

Nu ere de klare Øjne lukkede, det kærlige Hjertes Slag er standset, den dybe, tunge Sorg har sænket sig over Kongehjemmet og breder sin Skygge over Landet, som sørger med sin Konge og sit Kongehus, fordi dets Dronning er død. Derfor bede vi Gud styrke og bevare vor Konge i denne Hjem søgelsens Tid og bringe Trøst til de kongelige Børn og til alle de kære, som sørge ved Dronningens Baare. Gennem Sorgens Mørke lyser for os som en Trøstens Stjerne det gode, det smukke og det kære Minde, som vi altid ville bevare om Hendes Majestæt, Dronning Louise.

(Tingets Medlemmer hørte staaende paa Formandens Udtalelse.)